

JEG I VERDEN

Tom André Tveit

GOOD EDITION

JEG I VERDEN

JEG I VERDEN

Bokmål

1. utgave

Tom André Rusnavn-Tveit
O.-Æ. M. Himmelting Forlag

© Tom André Rusnavn-Tveit, Askvoll, 2023.

Tittel: Jeg i verden

Forfatter: Tom André Rusnavn-Tveit

Redaktør: Tom André Rusnavn-Tveit

Forlag: O.-Æ. M. Himmelting Forlag

Sted: Askvoll

Utgitt: 2023

Språk: Bokmål

Utgave: 1. utgave

Filformat: .pdf

Størrelse: 12.7 cm · 20 cm

Sider: 371

ISBN: 978-82-94058-12-9

Kontaktopplysninger:

Tom André Rusnavn-Tveit

Tom André Tveit

O.-Æ. M. Himmelting Forlag

Askvollvegen 431

6980 Askvoll

post@himmelting.no

<http://www.himmelting.no>

Denne boken er beskyttet av åndsverksloven og eventuelt andre lover, og det må ikke kopieres fra denne boken i strid med lov, da dette kan medføre straff.

Del 1

Fest ulvene ikke, men la ulvene få fred.

Når en har å gjøre med konger i dag, så er det klart at en må til en viss grad være forsiktig, men det er helt klart at tidene har forandret seg og at kongene selv også er forsiktige. De er mer forsiktige enn hva de var før. Noen vil nok i det hele tatt begynne med det å diskutere om de i det hele tatt er konger slik som en konge engang var. En konge er noen en ofte ser, i alle fall var det slik før. Tom André Rusnavn-Tveit har aldri sett en konge. Han har vært nært konger, og har vært nær prinser, kronprinser og prinsesser, men har aldri sett noen. Tom André Rusnavn-Tveit har ikke sett en eneste konge.

Når det gjelder ekte konger, eller i alle fall det som en kunne ha kalt for en ekte konge, så er det noe annet enn det som en ser av konger i dag vil nok mange påstå. En ekte konge er på en måte en som drar med seg et enormt vær, en stor jubel, en kraft av at hele naturen velter seg om rundt kongen. Kongene i dag har en annen måte. De kan en se i magasinene. I bladene kan en se kongene, og på fjernsyn. Det nærmeste store fjell velter ikke når en konge kommer på besøk til byen eller bygden der en bor, men en kan se dem på fjernsyn på kvelden etter at de har dratt tilbake til slottene. Sånn er det med kongene i dag, eller sånn er det på en måte i alle fall med noen av kongene i dag. Det er på en måte det som en oppfatter om en konge i dag. Få vet hvem kongene er, og de som vet kommer nok gjerne litt over

alle andre ved at de får sine verv og sine posisjoner. Det er klart at slik er det at de som vet å omgås konger og de som vet i det hele tatt hvem sin konge er vil også bli en rolle i samfunnet på en måte over andre, men det er ikke så mange av dem. Det gjelder slett ikke alle at en vet hvem kongen i landet der en bor er, og ikke alle konger er som før. Ekte konger om en skal skille mellom ekte og konger som på en eller annen måte ikke er ekte, så finnes de nok fortsatt også.

Tom André Rusnavn-Tveit skal til en mann i Vladivostok. Han er blitt kjent for å ha blitt inspirert nok til å skulle begynne med noe helt nytt i livet sitt. Mannen Tom André skal møte påstår at han skal bli en distributør av te. Han bor i Vladivostok og har blitt kjent for å ha blitt veldig inspirert for det å skulle begynne med det å øke sine kunnskaper og jobbe med te. Alt om te er noe som interesserer mannen, og Tom André er interessert i det å bli mer kjent med mannen. Det er klart at inspirasjonen til det å begynne med te kanskje har noe å gjøre med landskapet, området, regionen, og der regionen er kjent for å ha teproduksjon innenfor en viss rekkevidde. Tom André Rusnavn-Tveit sitter på et fly på vei til Vladivostok og lærer litt om emnet te, og tenker på mannen i Vladivostok som har fått interessen for te nylig.

- Hva tenker du om mannen? spør en mann på flyet Tom André.

- Jeg gleder meg til å møte ham, sier Tom André.

Tom André har blitt kjent med en av de mennene som sitter ved siden av ham på flyet.

- Ja klart det, du som liker så godt slike kjente personer, sier mannen.

De blir sittende med hvert sitt en stund.

- Tror du at det blir vekst i distribusjonen av te i det østlige Russland tro? spør mannen.

Tom André sitter og tenker en kort stund.

- Det er mulig at det kunne komme til å bli distribusjon i større områder av Sibir alt etter hvilke avtaler som blir gjort, sier Tom André.

- Det tror jeg er mulig, sier mannen. - Jeg tror i det hele tatt at den mannen du skal møte har fått den interessen på grunn av alle russere i området som vil ha te. De har helt sikkert påvirket mannen slik at han har fått en helt kongelig type av inspirasjon.

- Det er mulig, sier Tom André. - Det er noe slikt jeg antar også, men jeg kjenner ikke godt nok til området og hvorvidt det er en interesse og eventuelt mangel på te på en slik måte.

- Nei, sier mannen.

Flyet kommer omsider frem til Vladivostok, og Tom André reiser inn til sentrum av Vladivostok og ordner med et møte med den inspirerte mannen.

Møtet kommer i gang og det ved en rimelig restaurant litt i utkanten av byen under greie og ordentlige kår som så mange nylig inspirerte menn har før de eventuelt lykkes med det som de vil. Tom André og mannen sitter seg ned ved et bord og har en samtale sammen.

- Så du vil bli en distributør og ekspert angående te? spør Tom André.

- Ja, det vil jeg, sier den inspirerte mannen.

Tom André lar mannen få litt tid.

- Kan jeg spørre om hvordan du har fått interessen? spør Tom André.

- Ja, klart det, sier mannen. - Jeg har egentlig ikke visst så mye om te tidligere, men jeg har fått utdanning, eller holder på med min utdanning som blant annet handler om næring og næringslivet, og jeg fikk ved mer eller mindre en tilfeldighet spesiell interesse for te.

- Har du lyst til å si nøyaktig hvordan du ble interessert i te som emne? spør Tom André.

Mannen tenker litt.

- Jeg husker at det var slik at jeg satt hos en venn av meg, og så på fjernsyn, sier mannen. - Han inviterte meg hjem til seg, og han har noen kanaler som jeg ikke har, og på den ene så er der ofte en del programmer som handler om verden, og det var på grunn av dette at jeg så nesten et helt program om te, og jeg innså underveis i programmet mange av de faktorene jeg fremdeles har tro på.

Tom André sier ingenting en stund og spiser litt og ser litt på utsikten der hvor de to er og begge to spiser.

- Det er vidunderlig hvordan jeg tilfeldigvis skulle kunne komme til å se det programmet, sier mannen etter å ha tenkt en del alene. - Det er som om at det var et lykketreff på en måte.

- Ja, det ser ut til at det har vært helt essensielt for din interesse og inspirasjon, sier Tom André.

TOM ANDRÉ RUSNAVN-TVEIT

De to, mannen og Tom André, sitter på restauranten og snakker en del sammen og spiser måltidet sammen.

Tom André er hjemme og har kommet hjem nylig fra turen til Vladivostok. Han får en melding om en ny spire til forfatterskap innenfor skjønnlitteratur og blir energisk og interessert som vanlig. Tom André elsker jobben sin og stillingen der han får ta del i samfunnet på den måten at han kan besøke de som får inspirasjon, de som blir inspirert, de som er inspirert og de som virkelig liker å gjøre noe, de som har glød, de som er entusiastiske. Det er en glede å få møte slike mennesker og forsøke det å lære dem å kjenne og forstå hvordan de er, hvorfor de er slik som de er, og hva de skal gjøre.

Tom André gjør seg klar til å reise. Han skal til Sverige, og møte en ny forfatter.

På turen, på toget, over grensen til Sverige. Inn mot byen der han skal, til Göteborg. Han går av på togstasjonen og tar inn på hotellet der han skal. Og så tar han seg en behagelig hvil på hotellet en stund. Så når tiden er inne så tar han på seg klærne og går ut av hotellet, for å møte forfatteren.

Han håndhilser på forfatteren, og de hilser på hverandre ved å veksle noen ord. Forfatterens smiler og er glad for oppmerksomhetene. Glad for å ha fått en slik mann som Tom André til å møte ham. De går inn på en restaurant og sitter seg ned ved et bord ganske sentralt i Göteborg.

- Så du skal bli skjønnlitterær forfatter? spør Tom André.

- Ja, jeg har fått en drøm om det, eller fått lyst til å bli det, sier mannen.

- Jeg liker spesielt godt akkurat nå skjønnlitterære forfattere, og det er akkurat nå veldig populært, sier Tom André.

Det er i den tiden der dette møtet foregår ekstra populært med skjønnlitterære forfattere, og da en spesiell interesse som kanskje kommer av spesielle tekstlige forhold som at mange kulturer møtes, og der det er mange kulturer som kanskje forsvinner og det ikke er helt satt hvilken kultur som er den beste og lignende. Tekst er viktig, men tekst er vanskelig, og skjønnlitterære forfattere har en spesiell posisjon i samfunnet for tekst som kanskje er litt mykere og lettere enn den tunge teksten samfunnet ellers har i denne tiden.

- Hva vil du skrive om? spør Tom André.

Mannen tenker en stund.

- Før du svarer så kan jeg legge til noe som jeg oppdager akkurat nå selv, sier Tom André. - Som om en inspirert mann for en ny idé, eller en forandring eller en oppdatering for noe nytt i livet mitt som er ganske så altoppslukende eller noe som om velter mine holdninger bakover i tid. Jeg forstår på grunn av denne nye stillingen min mer om meg selv og min virksomhet. Jeg har selv hatt lyst til å bli en skjønnlitterær forfatter som deg. Det er populært nå også, men det er klart at det er spesielt. Det er et